

מסורת הש"ס

(א) רש"א, (ב) ת"כ פ' ויקרא, (ג) לעיל
(ד) כ"ה דפס"י, (ה) כתובות מה,
(ו) [לעיל ט. לקמן יא:], (ז) כ"ג מ"ו,
(ח) כ"ג מ"ו, (ט) ת"כ פ' מזער,
(י) כס"י תמורה אני, (כ) [לעיל ט:],
(ל) [ויקרא טו], (מ) רש"א [ע"י בחלופי
גרסאות], (נ) [ע"י רש"ש],

תורה אור השלם

[illegible]

מוסף רע"י

דהיכא אשכחן גורא כ"ג: א"ן. דודאי
 אשכחן כ"ג: דכתיב ונחמיו נגע זרעם
 צבים ארץ אוהושכס ששורר היו לסם.
 שסכסכו מנצקן צמורד להיות ט"פ:
 שדבר רע הוא הכא נמי אימא גורא
 הלכא כמיא א"ן הכא המנחיש יחטא
 בשלל דאמר א"ר נחמי יחטא כלשכסא:
 ר"ש אומר. ונחמיו נגע זרעם שיכא כל
 מאליו: פרט לנגעי אושכס: שסכס
 נגעים ע"י פיחתא שר דלא ממאס
 אדם כי יהיה בעורו צמור מדבור ואילו.
 נדגשני צין אשכס וצין צבחים פטרס כל ארשס
 לפי הדבור דארון נגעים ששריז לפי
 הדבור א"ן ממאליא לאחר הדבור: מה
 זו מדבור ואילו. דכתיב ע"י יהיה צ

תוספות הרא"ש

[illegible]

(א) הוא ר"ת כל אדם ואולי צ"ל כ"ע:

כהן משיח פרק שלישי הוריות

משיח חטא ואח"כ עבר ממשיחותו מציא פר. ומה שכתוב בספרים מני גבי משיח עבר ואחר כך חטא לאו מתרעתא היא ולשון ראשון עיקר דקאמר השתא יש לומר כו' מה"מ. דמשיח שעבר ואח"כ חטא דמציא פר: ב'תנן' חטאו עד שלא נפמנו ואח"כ נפמנו הרי אלו כדדיטוס.

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

וואח"כ חטא מביא, פר חטא ואח"כ עבר ממשירותו צדיקא למימר משום דקתני גבי נשיא דכי עבר מנשיאותו ואח"כ חטא כהדיוט מיייתי אהכי תני גבי משיח^א [חטא ואח"כ עבר] מביא פר מנא ה"מ ס' דתנו רבנן י' והקריב על חטאתו מלמד שמביא חטאתו משעבר שיכול והלא דין הוא ומה נשיא שמביא בשגגת מעשה אין מביא חטאתו משעבר^א משיח^א נשאין מביא בשגגת מעשה אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה^א [לא] כ"ש תלמוד לומר והקריב על חטאתו מלמד שמביא על חטאתו משעבר ונייתי נמי נשיא מק"ו ומה משיח שאין מביא בשגגת מעשה מביא חטאת משעבר נשיא שמביא חטאת בשגגת מעשה אינו דין שמביא חטאתו משעבר תלמוד לומר^ב אשר נשיא יחטא כשהוא נשיא אין כשהוא הדיוט לא: **מתני'**^א חטאו עד שלא נתמנו ואח"כ נתמנו הרי אלו כהדיוטות דר"ש אומר אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים ומשנתמנו פטורים יאיהו נשיא זה מלך שנאמר^ב מכל מצות ה' אלהיו^א שאין על גביו אלא ה' אלהיו: **גמ'** מה"מ דתנו רבנן^א אם הכהן המשיח יחטא^א (לאשמת) פרט לקודמות^א (שיכול) והלא דין הוא ומה נשיא שמביא בשגגת מעשה אין מביא על הקודמות משיח שאין מביא אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה אינו דין שלא יביא על הקודמות לא אם אמרת בנשיא שכן אין מביא חטאתו משעבר תאמר במשיח שמביא חטאתו משעבר הואיל ומביא חטאתו משעבר יביא על הקודמות תלמוד לומר

ר אין מטמאין לאחר הדבור אלא אם
אמר בנגעי אדם שמטמאין באונו. כגון
ו ע"י שד. וה"ל לנגעי בתים דמטמאו
א דקאמר ר"ש פרט לנגעי אונסין כגון
נגעי רוחות דע"י נפישת שד ולא ע"י
אדם וכו' דמיא אומר דנגיעת שמואין

רבינו חננאל

ידועה ופסיה בביבדור
 כוכבים בין ושא מצו צבור
 בביבדור כוכבים (מ) אמר צור
 אוש: וס: כרתניה: בר אומר
 שפציו בביבדור כוכבים שלק
 המבחן בין מרחובין ללידורין מרחוב
 לידורין לפיכך ממונה באר פורוש
 אנשי ידו תחתיה. חתיון פחולק
 פחולק ממונה שול פול חתוק
 בקריתניה (חל תלור חתא)
 פחולק ממונה חתוריה חתור
 ידועה שיה וכל חל חת
 ידועה בין חתיה שפיה.
 ופירוש פרה אל ש' ו המסכת
 כי כל ישראל אל שני חת
 חתוריה לל חת חתורין קרבן
 חת ידועה קרבן (ספך) שמשו
 חתן) אבל בענין חתוריה
 די' אל מירי כלל: מתקין
 חת חת חתוריה. חתוריה.
 חת חת חתוריה חת חת חת
 חת חת חת חת חת חת חת
 חת חת חת חת חת חת חת

אפשר על דעת אצל אשם קרוב
 שחיביו ב' שנים יתנו פ' שבו
 בשאר מצותה ואז דמיית' לו
 שחיביו ב' שנים יתנו פ' שבו
 שבו צבורות כוכבים ואז דמיית'
 להו. פירוש בהרהרה. ליתו שיהי'
 פ' ערדן משעריה. כדפריש
 בספרא ושעריה לאז אתי' קרן
 צבור. ליתו בשא מצות
 יתו. ליתו ליה. פירוש בשאנא משה
 להורה. מאי ליתו קרנא
 יתו קרנא. מהדרין אצטריק
 ס'א יתו צבורות כוכבים.
 פירוש בהרהרה מיתו פ' לעולה
 פירוש לשאנא יתו צבורות
 משה (ליתו אצטריק) פירוש ליה
 שיהי' לעולה פ' להאטא (צבור)
 [א] יצירין קרבן אורא ואן ראתי
 קרבן קמלי' אמר ב' שנים יתנו
 שכתב ב' אן און זעיל א'
 אורמים כ' מהדר ב' שנים תרין
 אחת לא יתכן שיהי' חלק הכתוב
 כ' כרובין לוהידיס כ' הכתוב
 צבורות כוכבים שהי' יתו
 כמאן אשענין וצבור שון ב'
 כמאן פ' לעולה ושעריה להאטא.
 וכון אשענין תתוב וחקל לא
 וזה סלקא אפירשט שחיביו א'
 חלקוק חלקוק אחת ב' שיהי'
 צור' לאשענין צור' אחת. ור'
 פ' שיהי' ב' שנים יתנו אצטריק
 ופריש יתנו אצטריק אורמים תתוב
 פירוש צבורות. וכן פ'
 וכן ב' פ' לעילי אשענין אשענין
 ולא סלקא דאיהא חלקות כוכבים
 כ' כרובי אשענין משה וכן
 משה להורה ואז אפשר לדימוי
 צבור ליה וז' גרחת' [א] דרבין
 צבור לא אתי דעביד ור'
 [א] דאפי' ר' יהודה ור' שמעון
 ור' עקיבא שטב [א] וקם [א]
 בתחלת מנזרין ב' ר' יאשיה
 ב' ר' יונתן וכל השטב תתוב
 לא צבורי יתה יתה גרחת.
 ככה פריש אינא [א] דרבין
 חלקי רבא (מא) והמשלשה
 גרחת יתב [א] דאפי' אשענין

(א) גי' רבינו כאן כהג' ציממות ע"ש
וחסר כמה מלות בדברי רבינו אחר
מלת נפש. (ב) ע"י כרי"ף בפ"ק
דיצממות. (ג) אולי ל"ל דכונן דין למרי
תלמודאי. (ד) ע"י גיטין דף מג וס"מ.

גבי נשיא כה"ג: אֲשֶׁר נָשִׂיא
אֵינוֹ מְבִיא עַל הַקְּדוּמוֹת נָשִׂיא
אֵין מְבִיא בְּשִׁנְתָּהּ מַעֲשֵׂה תֹאמֹר
תִּלְמֹד לֹמֵר אֲשֶׁר נָשִׂיא יִחְמָא
לְגִירָתָהּ אִם הִכְהָן הַמִּשְׁחָה
יִתִּיתִי אֲמֹר אֵין אֲשַׁכְּחֵנּוּ דְּכִתְבִּי
עִם דְּרַבִּי רַבִּי יְהוֹדָה רַבִּי שְׁמַעוֹן
הָיָא הִלְכֵּךְ כְּתִיב אִם וְלִרְבִּי
יֹלָךְ יִהְיֶה דִּין הוּא טַמָּא בֹב
אִמְרַת בֹּב שֶׁכֵּן אֵין מְטַמָּא
וְאֵינִי רַבָּא אֲמֹר פְּרַט לְנִגְעֵי
חֻלָּה מְשֹׁם דְּהוּא לִיה חֻלָּה
שְׁנֵאמֹר: וַיִּנֶּגַע ה' אֶת הַמֶּלֶךְ
בְּסִמְתָּא דְּמִרְקָמָר בְּבִית הַחֲפְצִים
כִּסְפִּיתָא בְּחַדִּי רַבִּי גַּמְלִיאֵל
סִמְךָ אִסּוּלְתִּיה דְּרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
לִיה כּוֹכֵב אֶחָד לְשִׁבְעִים שָׁנָה
אֲמֹר לִיה כָּל כֶּךָ בִּידֶךָ וְאַתָּה
כִּי בִּישְׁתָּ רַבִּי אֱלֵעָזָר חֲסֵמָא
לִי וְלֹא בְּגַד לְלִבּוֹשׁ נָתַן דַּעְתּוֹ
עִין אַתָּם שְׁרַרְרָה אֲנִי נֹתֵן לָכֵם
עֲבָדוֹת

היה דרמשח בכל ענן שיהיה. ועוד אי ס"ד דמיקרא
 יב' בנבומותו אחר. וכו' דאפי' אי מקומת ליה
 ליה לרש"י למדור קאי ונתני' אפי' ממילא פס' לנפיש
 תולאם ונעניס' כמו בשר דרש. ועי' א' חל מרמז
 וזרע' משמחת פס' נעניס' בבתי' של באו על ה' חל
 אט' אינו בעיט שפיר ליה פס' משמחתו חל הוא
 ידלות וקמ' קמבי' לה א' נעזרי' א' מדחי' הוא א'
 נמי נמחי' נמי שפיר חל הוא כחדתי' ונפיש מאן
 ל' ממותה. חל' הדרי' דלא לנעניס' שטר. ועוד רזכין
 תמחא חל' הא דרעלה זכמתי' ל' ליוור לרזכין
 כ' ברא'. וירש רש"י ב' חל' חל' מפתנסין שפרה
 א' שחם אשבתהו רבי' תולע' חל' הוא אמר רזכין

וְאָה הַדְּיוּט אִינוּ מְבִיא וְתַנְיָא
מִזֶּה מְשִׁיחַ שֶׁמֶבִּיא חֲמֵאתוּ מְשַׁעֲבִי
עַל הַקּוֹדְמוֹת מִזֶּה לְמִשִּׁיחַ שֶׁבֶן
וְגַגְתָּ מַעֲשֶׂה יְבִיא עַל הַקּוֹדְמוֹת
יְיוּמִי: ת"ר אֲשֶׁר נִשְׂיָא יִחְמֵא יִכְי
אֲמַר מִר יִכּוֹל גּוֹרֵה גּוֹרֵה מִחֵיבָא
זֶה הָיָא לֵהֶם שְׁנֵגְמִיעַ בָּאִים עַל־כֵּן
בְּשׂוֹרֵה הָכָא נָמִי אִיבְרָא גּוֹרֵה
דְּאֶרֶם כִּי יִהְיֶה מִן הַדְּבָר וְ
נִגְמִיעַ מִן הַדְּבָר וְאִילָךְ לֹא אִי
לִזְמַן אֶדָם כִּי יִהְיֶה מִן הַדְּבָר
חֲמֵא יִפְרֵט לְנִשְׂיָא שְׁנַצְמַרְעֵ
שִׁשִׁית וְיוֹתֵם בֵּן הַמֶּלֶךְ עַל דְּ
מַמְלִיאָל וְרַבִּי הוֹשֻׁעַ הָוּא אֹלֵל
לְתֵלָא שְׁלִים פִּיתְהֵי דְר' גַּמְלִיאָל
הָיָא רְאִיתִיחַ סוּרָה אֲמַר
יִשְׁמָא יַעֲלֶה וְיִתְעַל [אֲתַנּוּ]
תַּמְחֵה לִּשְׁנֵי תַלְמוּדִים שִׁישִׁ
וְיֵשׁ בִּים וְאִין לֵהֶם פֶּרֶס לֹא
וְשִׁלָּח וְכָאֵר אֲמַר לֵהֶם כְּמַדְרֵ

שחמא כשהוא משיח מביא
דמות (שיכול) והלא דין הוא
ואתו משעבר אינו דין שלא יביי
בשגגת מעשה הואיל ומביא ב
דא נשיא ולא שחמא ועודה ר
לכשיחמא אף כאן לכשיחמא
עני כבית ארץ אחוזתכם ביהו
עני אונסין לא אמר רבי יהוש
ונסין מי לא אמר והא ש'תננ
מה זבמן הדבור ואילך אף
בנגעים שמטמאין באונס כשפי
אמר רבי יהושע כשפי בב
קד יום מותו וישב בבית ה
שחמא עבד הוה כי הא אר'
היה רבי יהושע הוה פיתא וס
היה דיעה חלון עכווא כ
את (הספניות) (הספנים) ואמ
א"ל עד שאתה תמא עלי
וגדגדא שידעין לשער כמה
ש כשעלה שלח להם ולא באו

המשיח יחמא
 פרט ל¹ יחמא
 שאין מביא
 בנשיא ששמי
 שחמא והרי
 יחמא מה ללה
 נגנע² נגנע³
 אומר פרט
 שמעון נגעי
 ובמא בנגעים
 באונם תאמר
 רוחות רב פפ
 אידחי ליה
 ויהי מצווע
 מכלל דעד
 הוה פיתא ב
 אמר ליה מיי
 עולה ומתעה
 עולה כספית
 ורבי יוחנן כן
 להושיבם בראי